नारायणः । पुरुषः ।अनुष्टुप्, १६ त्रिष्टुप्

सहस्रशिर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रिपात्।स भूमिं विश्वतौ वृत्वात्यितिष्ठदशाङ्गुलम्॥ १०.०९०.०१ सहस्रशीर्षा- अनन्तिशरस्कः। सहस्राक्षः- अनन्तद्दक्। सहस्रपात्- अनन्तरातिः। पुरुषः- अन्तर्यामी। पुरि शेते इति पुरुषः। पुरिशयं पुरुषमीक्षते इति ब्राह्मणे। पुराणः। पूर्वमेवाहिमहासमिति ब्राह्मणे। सः- असौ पुरुषः। भूमिम्- पृथिवीमिदितिं प्रकृतिम्। विश्वतः- सर्वतः। वृत्वा- व्याप्य। दशाङ्गुलं अत्यतिष्ठत्- तामितकम्यापि व्यवस्थितः॥१॥

पुरुष एवेदं सर्वं यद्भूतं यच भव्यम्। उतामृतत्वस्येशानो यदन्नेनातिरोहेति॥ १०.०९०.०२

यद्भूतं यच्च भव्यम्- जातं जिनष्यमानम् । सर्वम् । इदम्- एतत् । पुरुषः- आत्मा । एव । उत- अपि च । यत्- यदा । अन्नेन- भौमविषयेण । अतिरोहित- स्थोल्यभावं गच्छिति । तदापि । अमृतत्वस्य- चिदाकाशस्य । ईशानः- स्वामी एव भवित । अमृतः सन्नेव स्थोल्यं गच्छित । स्वस्वरूपमजहदेव बहुरूपाणि गृह्णाति ॥२॥

प्तावानस्य महिमातो ज्यायाँश्च पूर्रुषः।पादौऽस्य विश्वां भूतानि त्रिपादैस्यामृतं दिवि॥ १०.०९०.०३ एतावान्- सर्वोपि प्रकृतिविषयः। अस्य- एतस्य विष्णोः। महिमा। अतः- महिमातः। पूरुषः- विष्णुः। ज्यायान्- श्रेष्ठः। अस्य- एतस्य विष्णोः। विश्वा भूतानि- सर्वाणि प्रकृतिजातानि। पादः- चतुर्थोऽशः। अस्य- एतस्य विष्णोः। त्रिपात्- अन्ये त्रयोऽशः। दिवि- चिदाकाशे। अमृतम्- विनाशरहिताः॥३॥

त्रिपादूर्घ्वं उद्दैत्पुरुषः पादीऽस्येहार्भवत्पुनः।ततो विष्वञ्चीकामत्साशनानशने अभि॥ १०.०९०.०४ त्रिपात्- अमृतः पुरुषः। ऊर्ध्व उदैत्- चतुर्थादंशात् प्राकृतात् उत्कृष्टः स्थितः। अस्य- एतस्य पुरुषस्य। पादः- एकांश एव। इह- अत्र। पुनः- पौनःपुन्येन। अभवत्- सृज्यते। ततः-

अनन्तरम्। सारानानराने- अन्नान्नादादिकम्। सारानमन्नादम्। अनरानमन्नम्। अभि- अभितः। विष्वङ्- नानारूपेण। व्यकामत्- व्याप्नोति॥४॥

तस्माद्विराळेजायत विराजो अधि पूर्रुषः।

स जातो अत्यरिच्यत पृश्चाद्भृमिमथौ पुरः॥ १०.०९०.०५

तस्मात्- पुरुषात् । विराट्- ब्रह्माण्डदेहः । अजायत- उद्भूतः । विराजः- ब्रह्माण्डदेहात् । अधि । पुरुषः- तदन्तर्यामित्वेन पुरुषो जातः । सः- असौ पुरुषः । जातः- अन्तर्यामित्वेन जातः सन्नेव । पश्चात्- अनन्तरम् । भूमिम्- प्रकृतिम् । पुरः- प्राकृतशरीरम् । अत्यरिच्यत- अतिक्रम्य विशिष्यते । अन्तर्यामिभावङ्गतविष्णोरपि स्वरूपतो न नाश इति भावः ॥५॥

यत्पुरुषेण हविषा देवा यज्ञमतन्वत।

वसन्तो अस्यासीदाज्यं ग्रीष्म इध्मः शरद्धविः॥ १०.०९०.०६

यत्- यदा । पुरुषेण- आत्माख्येन । हविषा- हव्येन । देवाः- द्योतनशक्तयः । यज्ञम्- उपासनम् । अतन्वत- विस्तृतवन्तः । तदा । अस्य- एतस्य पुरुषस्य । वसन्तः । आज्यमासीत् । ग्रीष्मः । इध्मः । शरत् । हविः ॥६ ॥

तं युज्ञं बहिषि प्रौक्षुन्पुरुषं जातम्यतः।तेन देवा अयजन्त साध्या ऋषयश्च ये॥ १०.०९०.०७

तम्- अमुम्। यज्ञम्- विष्णुमात्मानम्। अग्रतः जातम्- अस्मिन् पुरे पूर्वजम्। पुरुषम्-अन्तर्यामिणम्। बर्हिषि- चित्तासने। बर्हिःशब्दोन्तिरक्षनामसु पिठतः। प्रोक्षन्- संस्कृतवन्तः। तेन-अनेन पुरुषाख्येन हव्येन। देवाः- द्योतनशक्तयः। साध्या ऋषयश्च ये- सिद्धानि दर्शनानि च। अयजन्त- विष्णुमेव उपासञ्चिकेरे। शारीरिकेण त्रिपाद्विभूतिं विष्णुं पूजां कुर्वन्तीति भावः॥७॥

तस्म<u>िद्यज्ञात्सर्वेहुतः</u> सम्भृतं पृषद्गज्यम्।पृश्क्ताँश्चेके वाय्व्यानार्ण्यान्याम्याश्च ये॥ १०.०९०.०८ तस्मात्। सर्वहुतः- सर्वात्मकपुरुषहृव्यात्मकात्। यज्ञात्- उपासनातः। पृषदाज्यम्। संभृतम्- सम्पादितम्। तान्। वायव्यान्- प्राणिनः। आरण्यान् ग्राम्यांश्च ये पशून्- वन्यग्राम्यमृगान्। चके- उत्पादितवान्॥८॥

तस्मीयुज्ञात्सेर्वेहुत् ऋचः सामीनि जिज्ञरे।

छन्दांसि जिज्ञे तस्माचजुस्तस्मदिजायत॥ १०.०९०.०९

तस्मात्। सर्वहुतः- पुरुषहृत्यभूतात्। यज्ञात्। ऋचः सामानि। जिज्ञरे। तस्मात्। छन्दांसि-गायत्र्यादिछन्दांसि। जिज्ञरे। तस्मात्। यजुः। अजायत॥९॥

तस्मादश्वां अजायन्त ये के चौभयादेतः।

गावौ ह जिहारे तस्मात्तस्माजाता अजावयः॥ १०.०९०.१०

तस्मात्। अश्वाः- तुरगाः। अजायन्त- जाताः। ये के च। उभयादतः- उभयपंक्तिदन्तयुक्ता मृगा जाताः। तस्मात्। गावः- धेनवः। ह। जिज्ञरे- जाताः। तस्मात्। अजावयः। जाताः- उत्पन्नाः॥१०॥

यत्पुर्रुषुं व्यद्धुः कित्धा व्यकल्पयन्।

मुखं किर्मस्य कौ बाह्र का ऊरू पादा उच्येते॥ १०.०९०.११

यत्- यदा । पुरुषम्- विराजमात्मानम् । व्यद्धुः- किल्पितवन्तः । तदा । कितिधा- कितिभिः प्रकारैः । व्यकल्पयन्- विविधं किल्पतवन्तः । अस्य- एतस्य । मुखम्- वदनम् । किम् । बाहू- करो । को । अरू । को । पादौ- चरणो । कावुच्येते ॥११॥

बाह्मणोऽस्य मुखंमासीद्वाह् राजन्यः कृतः।

ऊरू तर्दस्य यद्वैश्यः पुन्धां शूद्रो अजायत॥ १०.०९०.१२

अस्य- एतस्य पुरुषस्य। ब्राह्मणः- अध्यापको याजकः। मुखम्- वदनम्। आसीत्- अभवत्। मुखेनैवाध्यापनं साध्यम्। राजन्यः- शासको वीरः। बाह्र- बाहुत्वेन। कृतः- किल्पतः। भुजपराक्रमेणेव शासनं साध्यम्। तत्- तदानीम्। यत्- यौ। अस्य- एतस्य पुरुषस्य। वैश्यः- विणक्। ऊरू- ऊरूपलक्षितमध्यभागः। तेषां मध्यतः सृष्टिं वदित तैत्तिरीयब्राह्मणम्। तेषां मध्यत्त्वं मनुष्यसमूहे। तेषामेव बहुत्त्वमपि भूयांसोऽन्येभ्य इति। पद्भ्याम्- चरणाभ्याम्। शूद्रः- सेवकः। अजायत- किल्पतः। पादो मूलोपलक्षणः। त्रेधा मूलं यातुधानस्य वृश्चेत्यादिषु यथा॥१२॥

चन्द्रमा मनेसो जातश्रक्षोः सूर्यौ अजायत। मुखादिन्द्रेश्चाग्निश्चे प्राणाद्वायुरेजायत॥ १०.०९०.१३

चन्द्रमाः- चन्द्रः। मनसः- चित्तात्। जातः- उत्पन्नः। चक्षोः- चक्षुषः। सूर्यः। अजायत-उत्पन्नः। मुखात्। इन्द्रः- वृष्टिबलदेवता। अग्निश्च- पावकश्च। प्राणात्। वायुः- वातः। अजायत-उत्पन्नः॥१३॥

नाभ्यां आसीदन्तरिक्षं शीष्णों द्यौः समवर्तत।

पुन्धां भूमिर्दिशः श्रोत्रात्तथा लोकाँ अकल्पयन्॥ १०.०९०.१४

नाभ्याः- नाभिकमलात्। अन्तरिक्षम्। आसीत्- अभवत्। तदेवान्तरालं नाभिवत्। शीर्ष्णोः-शिरसः। द्योः- नभः। समवर्तत- अभवत्। पद्भ्याम्- चरणाभ्याम्। भूमिः- पृथिवी। श्रोत्रात्-श्रवणेन्द्रियात्। दिशः। दिग्भ्य एव श्रोतुं शक्यमिति कारणात्। तथा- इत्थम्। लोकान्। अकल्पयन्- द्योतनशक्तयः पुरुषात् कल्पितवन्तः॥१४॥

स्प्तास्यासन्परिधयुद्धिः सप्त सुमिर्धः कृताः।

देवा यद्यइं तेन्वाना अबेध्नन्पुरुषं पुशुम्॥ १०.०९०.१५

अस्य- एतस्य पुरुषस्य । सप्त- सप्त छन्दांसि । परिधयः । त्रिः सप्त- द्वादश मासाः पञ्चर्तवस्त्रय इमे लोका असावादित्य एकविंश इति तैत्तिरीयके । एत एव । सिमधः कृताः- इन्धनसाधनभूताः । यत्-यदा । देवाः । यज्ञम्- एवंविधमुपासनम् । तन्वानाः- विस्तृतवन्तः । तदा । पशुम्- द्रष्टारम् । पुरुषम्- शारीरिकम् । अबधन्- सर्वेश्वराय पुरुषाय चित्ते निरोधं कृतवन्तः ॥१५॥

युज्ञेन युज्ञमयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यसिन्।

ते ह नार्कं महिमानः सचन्त यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः॥ १०.०९०.१६

यज्ञेन- धर्मेण । यज्ञम्- ऋतं विष्णुं वा । देवाः । अयजन्त- उपासते । तानि धर्माणि- ते धर्मा एव । प्रथमाणि- पूर्वे । आसन्- अभवन् । यत्र- यस्मिन् । पूर्वे- पुराणाः । साध्याः- पुरुषसाधकाः । देवाः । सन्ति- भवन्ति । नाकम्- तं स्वर्गमानन्दमयम् । ते- अमी । महिमानः- महात्मान उपासकाः । सचन्त- सङ्गता भवन्ति ॥१६॥

